

jeugdboek

Erna Sassen schreef een confronterend boek over afscheid nemen en omgaan met verdriet.

tekst **Bas Maliepaard**

Joshua moet soms kotsen van kwaadheid

Er zijn weinig auteurs die zulke rauwe, confronterende en bloederlijke jongerenboeken durven schrijven als Erna Sassen. *Zonder titel* is pas haar vierde, maar er tekent zich al een lijn af. Opnieuw gaat het over afscheid nemen en omgaan met verdriet, net als in twee vorige titels: in *Dit is geen dagboek* komt een jongen pas jaren na de zelfmoord van zijn moeder in de rouw, *Er is geen vorm waarin ik pas* gaat over een pubermeisje dat verliefd wordt op een tien jaar oudere docent, zichzelf kwijtraakt in die machtsverhouding en daarvan los moet komen.

Wat de romans ook gemeen hebben, is de verbluffend sterke vertelstem. Ook Joshua (15) in dit nieuwe boek raakt meteen met zijn indringende manier van vertellen. Hij klinkt vooral bang en boos – hij vloekt en tiert – maar heeft ook veel gevatte, soms zwarte puberhumor. Toch is alles voelbaar doortrokken van een diep verdriet.

Dat verdriet heet Zivan (15). Ze was al sinds de kleuterklas zijn hartsvriendin, degene bij wie hij hoorde en die hem als geen ander kon kalmeren. En dat was vaak nodig, want neurotische Joshua is snel overprikkeld. “Niemand met zo’n fijne

stem, zo’n zachte omhelzing, zo’n soepel lichaam waar het bloed langzamer doorheen lijkt te stromen dan door het mijne, zodat je onmiddellijk rustig wordt als ze naast je komt zitten, en al je paniek verdwijnt.”

Maar Zivan is een paar maanden geleden met haar familie teruggekeerd naar Irak, waar ze ooit vandaan vluchtte, en laat niets meer van zich horen. Joshua begrijpt niet waarom, tot hij hoort dat ze daar is uitgehuwelijkt aan haar neef. Sassen baseerde dit verhaal op dat van een meisje dat ze daadwerkelijk heeft gekend. De gedachte aan het gedwongen huwelijk maakt Joshua radeloos, soms moet hij ‘kotsen van kwaadheid’. Ziet hij Zivan ooit weer terug?

Waar Boudewijn uit *Dit is geen dagboek* troost put uit klassieke muziek, verwerkt Joshua zijn gevoelens door te tekenen. Zijn ontroerende schetsen (bijvoorbeeld van Zivan) staan ook in het boek, knap gemaakt door Martijn van der Linden.

Joshua’s tekentalent valt twee kickboksende spierbundels in zijn vmbo-klas op. De aanvankelijk dreigende, maar steeds openhartiger en geestiger interactie tussen de grofgebekte jongens zet Sassen meesterlijk neer: langzaam openen ze zich naar elkaar en blijken ze elkaar onverwacht tot steun te kunnen zijn.

Erna Sassen
Zonder titel

Ill. Martijn van der
Linden
Leopold;
255 blz. €17,99
Vanaf 15 jaar

